

ת"פ 28224/10/19 - מדינת ישראל נגד אחמד סאמח

בית משפט השלום בטבריה

30 נובמבר 2020

ת"פ 28224-10-19 מדינת ישראל נ' סאמח(עוצר/אסיר
בפיקוח)

28216-10-19
מספר פל"א 444886/19

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה מדינת ישראל

נגד
אתם הנואש
אתם הנואש (עוצר/אסיר בפיקוח)

נגד
הנאשם

nocchim:

מטעם המואשימה- מתמחה מר יהונתן מורגנשטיין

מטעם הנואש - בעצמו וע"י עו"ד פאהום - בהערכה מעודד כנעהנה

פרוטוקול

גזר דין

רקע :

1. הנואש הודה והורשע בביצוע עבירות תקיפה קיטין - עבירה לפי סעיף 368ב'(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382(א)(א) לחוק העונשין, איהם - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והဏגהות פסולה במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנואש עולה כי :

1. בזמן הרלוונטי למתואר בכתב האישום היה הנואש מאושפז במחלקה פנימית א' בבית החולים "פוריה" שבטבריה (להלן: "המחלקה").

עמוד 1

- בבוקר يوم 19.10.12, שימשה סיגלית ראמוי (להלן: "סיגלית") ככוח עזר במחלקה ובסמן לשעה 08:00 טיפלה בחולה בשם מרירם פיינה (להלן: "מרירם") בחדר מס' 18 במחלקה (להלן: "החדר").
בעודן בחדר נכנס הנאשם וסיגלית, אשר פחדה ממנה בשל מבטו, התרחקה ממנה ונכנסה בין שתי מיטות החוליםים שהיו באותו מקום. הנאשם הגיע לעברת של סיגלית, דחף אותה לאחור והוא הצליח לחמוץ.
- מיד לאחר מכן, הגיע הנאשם למרירם עם שתי ידיים מושטאות לעברת והוא צעק לה "אני חולה מה אתה עושה?" הנאשם הלך מעט לאחור וליטף אותה על ידה תוך שממלמל בשפה הערבית.
- בעת זאת, צעקה סיגלית לעזרה בשמות חבריו הזרים במחלקה. סיגלית התחללה לлечת ב מהירות מהחדר במטרה לברוח מה הנאשם והה笑着说 להן במהירות אחרת. סיגלית נכנסה לחדר רופאים ונעלה את עצמה בו ושם לחצה על לחץ המצוקה והזעיקה עזרה.
- הה笑着说 להרחקו לכיוון הכניסה למחלקה, שם ראה את נ.ד. קטין כבן 16 (להלן: "הקטין"). הקטין, שראה את המתרחש, אמר לנער: "למה הרצת לאחות? זה לא יפה", בתגובה תפס הנאשם הקטין בראשו ואז, תפס את ידו השמאלית, עיקם אותה, חבט בקטין והעיף אותו לכיוון ספסלים שהיו באותו מקום, כל זאת בזמן שהקטין התבונן באומרו לנער "אל תרביץ לי, אל תרביץ לי, לא רציתי לפגוע בר, תירגע".
- הקטין הצליח לברוח מיד בסמוך לכך הגיעו למקום שני מאבטחים. הקטין התחבא באחד החדרים במחלקה ואחד המאבטחים, פיראס חראנבה (להלן: "פיראס"), דבר עם הנאשם וניסה להרגיעו. בתוך כך אמר לו הנאשם "אם אתה לא מדבר בעברית אתה תראה מה אני אעשה לך". אז קם הנאשם ונתן לפיראס מכח בפניו באמצעות שתי ידיים.
- בעת זאת הגיעו שני מאבטחים נוספים למקום וארבעת המאבטחים ניסו להשתלט על הנאשם. הנאשם השתולל וקילל את המאבטחים וניסה להתנתק להשתלטות עליהם.
- כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו לסיגלית ריגשות בכף ימין וכאבים, ולקטין נגרמו שבר בעצם שורש כף יד שמאל ומכוון בראשו.
(להלן: "כתב האישום המתוקן").
- בדין יום 8.3.20 הודה הנאשם והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, הצדדים עתרו להגשת תסجيل

שירות המבחן כאשר סוכם כי לאחר קבלת תסקיר יבואו בדברים ובמידה ולא יגיעו להסכמות יטענו טיעוניהם באופן חופשי.

.4. **חוות הדעת הפסיכיאטרית ותקיירות השירות המבחן :**

בעניינו של הנאשם הוגש חוות דעת פסיכיאטרית ביום 20.8.26.

מחאות הדעת עולה כי הנאשם לא היה במצב פסיכוטי או אפקטיבי מזורי בעת ביצוע העבירות והינו כשיר מהותית ודינית לעמוד לדין בגין מעשיו.

(על פי החלטת בית המשפט תוכן חוות הדעת לא הותר לפרסום)

בעניינו של הנאשם הוגש שני תסקירים מטעם שירות המבחן.

(תוכן תסקיר שירות המבחן לא הותר לפרסום)... נוכח האמור לעיל התרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות הינה ביןונית ורמת המסתוכנות לגבי חומרת האלים הפסיכיה מה הנאשם הינה ביןונית. כמו כן אין אפשרות שירות המבחן לבוא בהמלצת על חלופת ענישה או שיקום העשוויות להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות.

מתסקיר שירות המבחן השני (20.9.15) ולאחר שהוגש לעיון בית המשפט חוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי (תוכן תסקיר שירות המבחן לא הותר לפרסום)... לפיכך מצא שירות המבחן כי לא חל שינוי בעמדות הנאשם ביחס לביצוע העבירות ונזקקו הטיפולית לאור חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן שעעה שנקט בגישה מניפולטיבית ומתחמקת נמנע שירות המבחן מהמלצת שיקומית בעניינו והמליץ לסיום ההליך ללא מעורבות שירות המבחן.

.5. **טייעוני הצדדים לעונש :**

טייעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1), רישום פלילי (ת/2), תיעוד רפואי בעניינו של הקטן (ת/3), תיעוד רפואי בעניינה של האחות סיגלית(ת/4).

א. הערכים המוגנים בעבירות אלו הינם הצורך להגן על שלומו הפיסי והנפשי של אדם. כאשר מבוצעת

עמוד 3

האלימות נגד קטין יש בכר משותה ממנה חומרה בשל מערכת הכוחות הבלתי שוויונית והצורך בהגנה על אוכלוסיות חלשות לרבות קטינים.

ב. משותה ממנה חומרה יש לראות בפגיעה בעובד ציבור.

ג. המאשימה הפניה למדיניות ענישה נוהגת מחמירה בעירות דומות :

תקיפת קטין : רע"פ 1306/18, 5662/18

תקיפת עובד ציבור או ימיים : רע"פ 3470-01-19, 3695/20, עפ"ג (מחוזי ת"א) ורע"פ 7398/15, רע"פ 1648/14, עפ"ג (מחוזי מרכז) 44005-10-12.

ד. באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה נטען כי הנאשם הינו האשם היחיד ביצוע העבירות, הנזקים שנגרמו לקטין חמורים (שבר ומכאוב וכן נזקים נפשיים), ריגשות וכאבים לעובדת הציבור ועוגמת نفس לשאר המאבטחים לרבות המאבטח המותקף.

ה. הנזק הפוטנציאלי רב מה שאירע בפועל אילולא הנגעים היו מצלחים לברוח מהנאשם. כמו כן ניצל הנאשם את כוחו בתקפו קטין בן 16 הקטן ממנו בגיל ובממדים.

ו. יש להרטייע עבריינים פוטנציאליים לאור הקלות הבלתי נסבלת ביצוע עבירות דומות.

ז. לאור האמור לעיל עותרת המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם החל ממאסר בין 15 חודשים ועד 36 חודשים ללא נסיבות שיצדקנו חריגה לקולא.

ח. מתקיר שירות המבחן עולה... (תוכן תספיר שירות המבחן לא הותר פרסום)... בסיכון של דבר אין שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

ט. לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות החזקת סכין שלא למטרה כשרה וכיום הוא נוטל אחריות פורמלית בלבד על ביצוע העבירה.

י. לאור האמור לעיל עותרת המאשימה להטלת עונש באמצעות העונש ההולם, מאסר על תנאי ממושך ומרתייע, קנס ופיצוי גבוה ומשמעותי למתלוונים.

ראיות וטיעונים מטעם ב"כ הנאשם לעונש :

במסגרת ראיות הנאשם לעונש העיד מר מלאק אחמד אשר מסר כי הנאשם בסדר גמור, הוא עבר תקופה, הוא שתה והעד חשב שהה עבר לו והוא נגמר, העד היה בהלם ולא האמין כאשר שמע מה עשה הנאשם ומסר כי מעשיו אינם טוביים כלל.

.א. במרבית המקרים בפסקה אליה הפantha המאשימה הוטל על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

.ב. הנאשם היה מאושפז בבי"ח תקופה של 3 ימים, קיבל טיפול מסור, לא הייתה כל סיבה שיבצע מה שביצע, אין רקע ואין מכיר את האנשים. הדבר קרה בצורה פתאומית, הוא אמן מודה בעבורות אך טען לכל אורך הדרך בחקריות, כתעת ובשירות המבחן זכרו זזה קרה לו, הוא יודע שביצע העבורות כי הראו לו את מה שעשה בצלומים, אך בזמן אמרת הוא לא ידע שהוא מבצע את העבורות. להגנה אין חוי'ד שתראה לבית המשפט את שגרם לנאים לבצע את העבורות באותו רגעם, אך אין כל הגיון לכך שהוא יבצע מה שביצע. הוא אינו מכיר את הילד ולא את האחות. גם תוך כדי ביצוע העבורות ומחרomer הראיות הייתה זקנה שישנה במיטה וצעה על הנאשם, הוא התקרכב אליה, ליטף ידה ויצא.

.ג. לא מדובר בנאים בעל עבר פלילי שעברו מעיד על כך שכן יבצע את העבורות.

.ד. הנאשם מתחרט על מה שקרה, סוכם כי אי קבלת אחריות על המעשים בפני שירות המבחן לא תהווה מכשול, כי הוא לא זכר אף מודה כי ראה בסרטון שעשה זאת. שירות המבחן נתן לכך משקל והגיעו למסקנה שה הנאשם לא מקבל אחריות על מעשיו שעשה שה הנאשם אמר שהוא לא זוכה.

.ה. הנאשם חסר זמן יקר לחידה החוקרת שלא צריכה להשיק משאבים להביא להרשעתו, וגם חסר זמן שיפוטי בכך שהוא מודה במעשיו.

.ו. לאור ההודאה וקבלת האחריות, בית המשפט צריך לבודא לקראתו של הנאשם ולא להטיל עליו עונש מאסר בפועל אלא עונש צופה פני עתיד, הנאשם נעדר עבר פלילי, יש לו הרשעה בודדת של החזקת סכין. לא צריך במקרה זה להטיל מאסר בפועל על הנאשם בשל נסיבות אישיות - בע"פ 7781/12 כב' השופט ג'ובראן אמר שעבריינים שעוז ערירה ראשונה לרוב יושפעו ממאסר.

.ז. ניתן להימנע מהטלת מאסר בפועל שירותה האחורי סORG ובריח, לכל היתר בית המשפט יכול לקבוע מתחם ענישה בנסיבות אלו שיתחיל בעונש מאסר הצופה פני עתיד עד לתקופה של מספר חודשים בעבודות שירות.

הנאשם התאשפז בגלל צריכת אלכוהול, וידעו כי היה צורך אלכוהול תקופה ארוכה, תקופת מעצר הבית וה廷אים המגבילים עזרו לו להיגמל מהאלכוהול, היום הוא חזר בתשובה ומתפלל, המהלך שקיבל חידתה לו את הדברים והחליט לפנות לכיוון אחר והוא נקי מאלכוהול, לא מדובר בנאשם מכור לסמימ קשים שחיבת להיות גמילה מוסדית. הנאשם בתקופה זו השתקם והשיקום שלו הינו שלא התרבות גורמים אחרים באופן עצמאי.

ט. ב"כ הנאשם הפנה לת.פ. 15816-06-09, ת.פ. 10818-08-09, ת.פ. 11-02-18131.

. במידה ובית המשפט יקבע מתחם ענישה רחבה יותר, בית המשפט יכול לחרוג לקולא לאור נסיבות אישיות של הנאשם ולהטיל עליו עונש מתחם אליו מפנים.

הנאשם טוען לעונש כי מבקש סליחה מכל אדם שעשה לו נזק, זה לא הטבע שלו והיגיון שלו. הוא רוצה להתחיל מחדש, ומבקש כי יעזור לו בכך.

דין והכרעה :

גזרת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזרת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כללה:

א. קביעת מתחם העונש הולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג מתחם העונש הולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיעור, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתחום העונש הולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילת האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) ל אירוע כולם.

במקרה שבפני אין מחלוקת כי מדובר בעבירות אשר בוצעו באותה נקודת זמן ומקום ומשכך אין מחלוקת כי עשוין

בairou אחד בינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש הולם בגין האישומים הראשוני והשלישי:

לצורך קביעת העונש הולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלහן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנוהגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערכות החברתיות שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגעה בהם

עבירות התקיפה פוגעת בערך המוגן של שלמות הגוף והנפש שעה שפוגעת פיסית בקרובן העבירה אף גם עלולה להטיל עליו מORA ולגרום לנזקים נפשיים.

עבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש פוגעת ביותר שאת בערך המוגן של שלמות הגוף והנפש שעה שיש בה כדי להטיל מום בגופו של אדם ולגרום לו מכабב.

עבירות תקיפה עובד ציבור פוגעת בערכות של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחזות הביטחון שלו וכן ביכולתו לנ憾 חיים מגנים ושולויים. קל וחומר בשעה שעסוקין בתקיפתו של עובד ציבור בהקשר לפעולות שמבצעו במסגרת תפקידו ויש לשמר ולהגן על שלומם של אלו הבאים במסגרת תפקידם לדאג לבリアות הזולות (אשת הסגל הרפואי) והסדר הציבורי (מאבטח בית החולים).

ערך מוגן נוסף הרלוונטי לעניינו הינו הצורך והכרח כי עובד ציבור יפעל לטובת הציבור לצורך קידום אינטרס הציבור מBAL שיאלץ לחוש שלמות הגוף, לחים ולשלות חייו.

כב' השופט ס' ג'יבראן הינה באוטו פסק דין לע"פ 500/87 בורוכוב נגד מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988), בציינו שהציבור נתן את מבטו בעובדי הציבור:

"וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן, הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו".

הערך המוגן בעבירות תקיפה קטן הינו מעבר להגנה על שלומו, בטחונו ושלותו של אדם זכותו להגנה על גופו גם הגנה

על זכות הקטין בפרט להינות מזכויות יסוד אלו.

הערך החברתי של הגנה על קטינים וחסרי ישע הוא קדוש ועליון.

בקשר זה יפים הם דברי כבוד השופט פרוקצ'יה בע"פ 30/04 פלוני נ' מדינת ישראל:

"**הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי חד משמעי. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר הפגע הינו בן משפחה של קורבן האלים, כאשר הניגוד העמוק בין חובתו הטבעית והמשפחתיות לבין מעשיו בולט במיוחד וראוי להזקעה עונשית מיוחדת"**

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקורה שבפני בעניין של עבירות תקיפת הקטין וجرائم חבלות של ממש ותקיפת עובד הציבור מציה ברף גבוהה. הנאשם פעל ללא כל סיבה נראית לעין על מנת לפגוע באשת סגל רפואי בעת טיפול בחולה וגרם לה חבלות של ממש, גרם לשבר בגופו של קטין אשר כל חטאו היה ניסינו להניא את הנאשם מהמשיך במעשי האלים ותקף מאבטח בעת שזה ניסה לעשות תפקידו כדין ולהגן על אזרחים תמים מפניו של הנאשם. הנאשם נהג באלים פרועה כלפי הסובבים אותו באופן שיש בו כדי להפר ביטחונם של הסובבים אותו תוך פגעה בגוף וזאת במקום בו אמרו לקלב ולתת טיפול בבריאות הזולת.

ב. **מידת האשם, תכנון מוקדם ומידת הנזק**

מידת האשם של הנאשם בנסיבות זה אינה מלאה. לא קדמה כל התగורות מצד מי מהמתלוננים כלפי הנאשם ואף לא נתען כך. להיפך הוא הנכון, לנאים אין אף כל טרונה באשר לטיפול הרפואי שניתן לו במקום במהלך היום שקדמו לאקט האלים.

לציין כי הדיון בתיק נדחה טרם הודהת הנאשם והרשעתו מספר פעמים על מנת שההגנה תמציא חוות דעת רפואי בקשר נסיבות ביצוע העבירה אך זו לא הוגשה ומכאן כי לא ניתן ובוודאי שלא הוכח כי גורם חיצוני כדוגמת טיפול רפואי או אחר שקיבל הנאשם בעת אשפוזו עלול היה להוביל למצב האלים בו היה נתון בעת ביצוע העבירה (או לאיש טענה הנאשם כי אינו זוכר את האירוע כלל).

מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם, גם שבתווחה זמן קצר למדיו שעיה שהמשיך לבצע עבירות התקיפה כנגד המתלוננת סיגלית גם לאחר שדחף אותה וזו ברחה מפניו, קל וחומר כלפי הקטין והמאבטחים.

באשר לנזק שנגרם לנפגעי העבירה הרי שהגם שלא הוגש תצהיר קורבנות העבירה, אין מחולקת בדבר השבר שנגרם בידי של הקטין כתוצאה מאלים הנאים והוא כואב בראשו לאחר שהנאים עיקם את ידו והעיף אותו לכיוון הספסלים שהיו במקומות, הרגשות בכתף והכאבים שנגרמו לסיגלית והמכה בפניו של המאבטח. זאת ועוד, לנזק רפואי זה יש לצרף

האימה כפי שבאה לידי ביטוי בעבודות כתוב האישום המתווך אותה חוותה המתלוונת סיגלית אשר פחדה מהנאשם ולמרות שנכנסה בין שני מיטות הצליח לתקוף אותה עד שנאלצתה לבסוף מפניו ולגעול אחראית את הדלת, שם לחצה על לחץן המצוקה. על האימה שאחזה במתוון בן ה - 16 ניתן למודד מתחינתו לנאשם כי לא יריבץ לו בניסיונו להרגיעו הנאשם עליה חזר מספר פעמים.

נוכח מעשי האלימים ונטולי הרسن של הנאשם כלפי הסובבים אותו ניתן אך לשער את הנזק החמור אף יותר שהיה עלול להיגרם למתלוונת סיגלית באם לא הייתה מצליחה להימלט מהנאשם ולהזעיק עזרה ובאם לא היו המאבטחים משתלטים עלייו חרף התנגדותו תוך השטולות וקללות.

ג. **מדיניות הענישה הרואה,** בגין העבירות שבה הורשע הנאשם, הינה מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתייעים:

עבירות תקיפה עובד ציבור - סגל רפואי :

1. בע"פ 19/7220, ע"פ 7284 יצחק זגורני מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (6.2.20)

נדחתה בבקשת רשות ערעור מטעם המערער על חומרת עונש בן 10 חודשים מסר שהושת בגין תקיפת רופא וגרימת חבלה חמורה (שבר בידו) חרף העובדה כי הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי והודה בהזדמנות הראשונה. בית המשפט העליון קיבל ערעור המדינה על קולות העונש, נתן משקל לחומרתה של עבירה תקיפה סגל רפואי ותשקייר שירות המבחן שלא בא בהמלצת טיפולית והעמיד עונש המסגר על 18 חודשים.

בית המשפט העליון עמד בפסק הדין על חומרת המעשים בתקיפת סגל רפואי והנתק הנגרם לסגל הרפואי וציבור המטופלים :

" 13. אם לא די באמור עד כה, הרי שבענינו חומרתן של העבירות אשר ביצע המערער

מקבלת משנה תוקף אף נוכח העובדה כי האלימות והאיומים המתוארים לעיל הופנו

כלפי צוות רפואי - רופא ואח - בעת מלאוי תפקידם. בהקשר זה, ראוי לציין כי אין

להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החינויים של הציבור, יחושו

כי הם מאויימים או ימצאו עצם מוכנים ומוטתקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת

שהם עושים את מלאכתם נאמנה (ראו והשוו: ע"פ 05/05/2012 חתוכה נ' מדינת ישראל,

[פורסם בנתנו] פסקה 3 (25.12.2005); ע"פ 3877/12 אבו גוש נ' מדינת ישראל,

[פורסם בנתנו] פסקה 10 (9.1.2013)). שומה עליינו חברת מתוקנת להבטיח כי אנשי

צוות הרפואי הפועלים יום-יום תחת עומסיםכבדים, בנסיבות ובהתמדה, יכולים לבצע

את מלאכתם כשהם חשים בטוחים ומוגנים, ולא כל מORA (ראו: ע"פ 2712/09

شمילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנתנו] פסקה 2 (18.11.2009)).

עוד ניתן כי מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על

משמרתם אינם פוגעים "רק" בקורבן העבירה מושא התקיפה או האיומים, כי אם בשילומם של החולמים כולם (ראו גם: ע"פ 3036/92 חמודה נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקה 6 (24.11.1992)). מעשים אלה מחיבים, אפוא, עינויה מחרירה - אשר תבטא גמול ראיו בגין הפגיעה האמורויות, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, במיוחד על רקע המציגות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומים על רופאים ואחיות וAAF תקיפתם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ (ראו: עניין חתוכה, בפסקה 3; עניין שמילוב, בפסקה 2; רע"פ 5458 ליכטמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] פסקה 9 (15.7.2012); כן, ראו והשוו: דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 105) (תקיפות מטופל ומabitח), התשס"ט-2008, ה"ח 265, 56 (3.11.2008)).

.2. בע"פ 8652/13 יונה שרגר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (16.6.14) קגע בית המשפט בדחוותו ערעור המערערת על חומרת העונש (22 חודשים מאסר) :

"שומה לעשות לבתוּנים של רופאים, כשאר עובדי ציבור, על מנת שיוכלו לבצע את מלאכתם כהכלתה, בשלוות הנפש הדרושה לשם כך, ולא מתוך מצוקה ולהז. העונייה נועדה בין היתר להבטיח תכילת זו."

.3. בע"פ 5458/12 שי ליכטמן נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (15.7.12) דחה בית המשפט בקשה המערער לרשות ערעור בגין השתת עונש מאסר בן 6 חודשים בגין תקיפת רפואי וגרימת חבלה של ממש.

בית המשפט העליון מצין בהחלטתו :

.9. לא מצأتي כי בעונש אשר הושת על המבוקש, קיימת סטייה כלשהי מדיניות העונייה המקובלת. טענות המבוקש לעניין זה, נדונו בשתי הערכות הקודמות, ואלו ראו עין בעין וקבעו, כי על אף נסיבותו האשיות של המבוקש, בהתחשב בחומרת העבירה, והצורך בהרתעת הרבים מתקיפת אנשי צוות רפואי, הרי שיש להשית עליו עונש מאסר בפועל.

עונש זה עומד בקנה אחד עם הצורך להבטיח כי אנשי צוות רפואי יוכלו לגבש החלטותיהם ללא מORA בנסיבות בה איוימים עליהם ותקיפתם אינם נדרירים. לא עולה על הדעת כי סערת רגשות בה מצוי אדם לנוכח סכנות חיים של קרוב משפחתו תשמש יותר לפגוע בצוות רפואי או בכל אחד אחר העושה מלאכתו לשם הצלה חייו. אשר על כן, מקרים אלו מחיבים ליתן משקל רב

לשיקולי ההרעה והגמול. יפם, לעניין זה, דברי השופט א' חיות, בציינה כי:

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחשך רופא כי הוא מאויים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבילו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו. מקל וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגיעה ממש בנסיבות כגון אלה. על כן, הצדיק עם המשיבה בציינה כי בכogen דא ציריך השיקול של הרעתה הרבבים לקבל ביטוי מרכז' בענישה...". (ראו ע"פ 6123/05 דורון חתוכה נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 21.12.05], בפסקה 3. ראו גם: 2712/09 אפריל שמילוב נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 18.11.2009])."

.4. בע"פ 6043/05, ע"פ 6123/05 דורון חתוכה ואח' נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (25.12.05) העמיד בית המשפט את עונשם של המערערים על 18 חודשים מאסר בפועל שעה שהורשו עבירות גריםת חבלה חמורה בנסיבות חמימות נגד רופא.

בית המשפט העליון (כב' השופט חיים כתוארה אז) עומד על החומרה היתרה שבתקיפת סgal רפוא:

.3. האירוע נשוא האישום והמעשים שביצעו המערערים אכן חמורים הם. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחשך רופא כי הוא מאויים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבילו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו. מקל וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגיעה ממש בנסיבות כגון אלה. על כן, הצדיק עם המשיבה בציינה כי בכogen דא ציריך השיקול של הרעתה הרבבים לקבל ביטוי מרכז' בענישה..."

כב' השופט ס' ג'ובראן הביע ברע"פ 11/1922 - **יניב רחמיםוב נ' מדינת ישראל** (פורסם באתרם משפטיים) (17.03.2011) את סלידתו מביצוע עבירות נגד עובדי ציבור תוך שהוא סוקר הפסיקה הנוגעת בנושא הענישה בעבירות אלו:

"הציבור נותן את מבטו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובה הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל [לא פורסם, [פורסם בנבו], 1988.3.8]). בתקופה המתאפיינת בגלוי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי רואיה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתים המשפט מחויבים להכבד את ידם ולתת עונשים מرتיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007). יפם לעוניינו דברים שנאמרו ברע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 18.12.2006):

"ה המבקש תקף עובד ציבור ואף איים על חייו, אך ורק בשל העובדה שהחלטתו של עובד הציבור לא תאמו לאינטרסים האישיים שלו. מדובר בהתנהגות נלווה כנגד עובד ציבור אשר מילא את תפקידו. הנני מצדיק אפוא את החלטת בית-המשפט המחויז להחמיר בעונשו של המבקש הן משומע עברו הפלילי הכלול הרשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הן בשל האינטרס הציבורי הדורש, כי החוק יספק הגנה אפקטיבית על אנשי הציבור והן לאור הצורך החברתי, כי אלה האחרנים, יבצעו את תפקידם ללא כל מORA".

.5. בע"פ (מח' ב"ש) **33867-10-13 אברהם נשיא נ' מדינת ישראל** (פורסם באתרם משפטיים) (ניתן ביום **11.12.2013**), נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר שמיית עדים והציג ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשלו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באימונים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסתור השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה, בפסטיבל שהתקיים באילת, דבר בסוגות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3.5 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מב奸.

.6. בת"פ **19-01-30406-3 (שלום ראשון לציון מ"י פלוני, פורסם במאגרים המשפטיים 23.12.19)** הורשע הנאשם על פי הודהתו בביצוע עבירות תקיפת עובד ציבור ואימונים בכך שסטר בחזקה מספר פעמים בפניו של ד"ר פלוני, ואים עלייו בפגיעה שלא כדי בגופו במילים: "אני יראה לך איך אני אשבור לך את הראש" (הшибוש המקורי). משבקקש ד"ר פלוני מה הנאשם לחודל מעשי, תקף אותו הנאשם בכך שנתן לו מספר מכות בחזה עם אצבעו.

בית משפט השלום דחה בגין דינו את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים אשר ביקשו להثبت על הנאשם עונשי צו של"צ, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי והטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות ועונשים נלוויים וזאת כוח חומרתן של העבירות וחurf המלצהות תספיר שירות המבחן להטלת צו של"צ במכסה נמוכה ללא הרשעה.

ערעור הנאשם על חומרת העונש (**עפ"ג 20-02-11885-11 (מחוזי מרכז)**, פורסם במאגרים המשפטיים 26.5.20) נדחה תוך שבית המשפט המחויז קובע כדלקמן :

"9. בעניינו אין צורך לומר כי מדובר בחומרה יתרה ומיחודה שעוניינה עבירות תקיפת רפואיים, עובדי ציבור על רקע مليוי תפקידם ובזה קיים אינטרס ציבורי מובהק להחמרת העונישה על מנת להגן על שלומם, בטחונם וכבודם ולספק להם סביבת עבודה מוגנת ובטוחה. כפי שציין בית המשפט קמא הפכו למרבה הצער עבירות של תקיפת צוותים רפואיים ובכללם רופאות ורופאים אחיות ואחים העומדים בחזית מתן השירות לאזרוח בשעתו הקשה למכחת מדינה שיש להילחם בה מלחמת חורמה תוך העברת מסר חד משמעי לפיו שלום וכבודם של אנשי הרפואה לא יהיה הפקר. لكن צדק בית המשפט קמא כי חובה לספק לצוותים הרפואיים מטרית הגנה אפקטיבית למען יוכל לבצע את תפקידם בכבוד ולא מORA ועל כן יש חשיבות רבה

לאכוף את החוק בעניינים מסווג זה בבחינת מסר ברור וחד משמעי."

בקשת הנאשם לקבלת רשות ערעור (רע"פ 3695/20) מיום 22.6.20 נדחתה.

7. **בעפ"ג (מרכז) 44005-10-12 נואר 2013** בוחבוט נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (15 אלימות של חולמים, שכן כפי שאמרה כב' השופט שוהם ברע"פ 5458/12 LICHTMAN נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.7.12: העונש עומד בקינה אחד עם הצורך להבטיח שאנשי צוות רפואי יכולים לגבות את החלטותיהם ללא מORA, במצבות בה איזומים עליהם ותקיפתם אינם נדים (ר' סעיף 9 להחלטה והפסיקה המצוوتת שם).

בית המשפט המחויז מצין בהחלטתו :

"אף אנו רואים בחומרה את התנהגותו של המערער, גם אם היה נתון במצבה בשל מצבו הרפואי, וכן אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את הצורך להגן על רפואי מפני גילוי אלימות של חולמים, שכן כפי שאמרה כב' השופט שוהם ברע"פ 5458/12 LICHTMAN נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.7.12: העונש עומד בקינה אחד עם הצורך להבטיח שאנשי צוות רפואי יכולים לגבות את החלטותיהם ללא מORA, במצבות בה איזומים עליהם ותקיפתם אינם נדים (ר' סעיף 9 להחלטה והפסיקה המצוותת שם)".

עבירות תקיפת עובד ציבור - מאבטחים :

1. **בע"פ 7639/13 מחמוד אמאра ואח' נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (2.4.14) התייחס בית המשפט העליון לחומרת עבירות תקיפת מאבטחים בinati החולמים :**

"עבירות של אלימות חסרת חסורת המתפרצת ברגע הן אמורים מתמיד על שללות חייהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במילוי, אלא גם במדיניות הענישה הلقה למעשה. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח המיד הציבורי בפעולותיו של קורבן העבירה, המאבטח..."

2. **בעפ"ג (מחוזי ת"א) 36501-08-14 אנגל נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (16 פברואר 2015) נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין באופן חלקית ועל חומרת העונש שהטיל בית קמא על הנאשם שעה שנקבעה בהחלטת בית המשפט המחויז כי הנאשם ביצע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש (గרים מתכוון למאבטח בבית החולים) ואיומים ועונש המאסר בן 6 חודשים שירצה הנאשם בעבודות שירות הושאר על כנו.**

עבירות תקיפת הקטין וגרימת חבלה של ממש:

- .1. **ברע"פ 5662/18 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (2.8.18)** דחה בית המשפט העליון את בקשה רשות הערעור בגין הטלת עונש של 8 חודשים מאסר בגין עבירה תקיפה קתינן בן 15 (במהלך סכוסר בדרך) שגרמה חבלות של ממש (חבלות בפניו, כאבי ראש ושיניים, סחרחות וקשי נשימה מהאף) תוך שציין כי מדובר בעונש המקל עם הנאשם (על הנאשם נגזר גם עונש מאסר בן 4 חודשים במצטבר בגין עבירה נהיגה בזמן פסילה).
- .2. **רע"פ 1306/16 שרון הרוש נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (17.2.16)** נדחתה בקשה המבקש לרשות ערעור לאחר שבית המשפט השלים הטייל בגין עונש מאסר בן 9 חודשים בגין תקיפה שני קטינים במהלך כדורגל וגרימת חבלות של ממש שאין מגיעות כדי שבר כפי המקראה שבפני ערעור המבקש על חומרת העונש לבית המשפט המחויז נדחה וכן גם בבקשת המבקש לרשות ערעור תוך שנקבע כי העונש שהוטל מצוי בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם בעבירות אלו.
- .3. **בת"פ (עכו) 30920-05-12, פורסם במאגרים המשפטיים (6.12.17)** קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בעניינו של אחד הנאים בגין ביצוע עבירה תקיפה קתינן לפי סעיף 836ב'(א) רישא, היזק במידה ותקיפה סתם המתחיל במאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות בן חודש, מאסר על תנאי והתחייבות ועד למאסר בפועל בן שנה והטייל על נאשם זה עונש מאסר בן 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות. במקרה זה נגרמו לקתין חבלות שטחיות בלבד.

מדיניות הענישה הנוגעת לעבירות אiomים :

- .1. כב' השופט ס' ג'ובראן הביע ברע"פ 1922/11 - **יניב רחמיםוב נ' מדינת ישראל** (פורסם באתרם משפטיים) (17.03.2011) את סלידתו מביצוע עבירות נגד עובדי ציבור תוך סוקר הפסיקה הנוגעת בנושא הענישה בעבירות אלו :

"הציבור נותן את מבטוו לעובדי הציבור ונכיגו החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבעל אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 1988.3.18)). בתקופה המתואמת בಗלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגעה בלתי רואיה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתים המשפט מחוויבים להכביר את ידם ולתת עונשים מرتיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007). ויפים לעניינו דברים שנאמרו ברע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל(לא פורסם, [פורסם בנבו], 18.12.2006)):

"ה המבקש תקף עובד ציבור ואף איים על חייו, אך ורק בשל העובדה שהחלטותיו של עובד הציבור לא תאמנו לאינטרסים האישיים שלו. מדובר בהתנהגות נלוזה כנגד עובד ציבור אשר מילא את תפקידו. הנני מצדיק אף את החלטת בית-המשפט המחויז להחמיר בעונשו של המבקש הן משום עברו הפלילי

הכול הרשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הן בשל האינטראס הציבורי הדורש, כי החוק יספק הגנה אפקטיבית על אנשי הציבור והן לאור הצורח החברתי, כי אלה האחוריים, יבצעו את תפקידם ללא כל מORA".

.2. **ברע"פ 11/1825 - ראובן פינקו נ' מדינת ישראל**, (פורסם באתרם משפטיים) דחה בבוד השופט רובינשטיין בבקשת רשות ערעור על חומרת העונש בעניינו של נאשם אשר נדון ל 7 חודשים מאסר בפועל בגין איומים על שופט.

.3. **בע"פ (תל-אביב-יפו) 06/2003- ויקטור-DDosh N' מדינת ישראל**, (פורסם באתרם משפטיים) דחה בית המשפט המחויז ערעורי של נאשם אשר הורשע בגין עבירות הסגת גבול, איומים והעלבת עובד ציבור על חומרת העונש שהוטל עליו - 7 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוים באומרו :

"אין גם כל ספק כי מטרתו הייתה השגת הנאה כלכלית, דהיינו להשפייע על ראש העיר לחזור בו מסגירת המזנון אותו הפעילו אשר ניתן לו בעבר כחלק מתהליכי שיקום.. אין כל ספק בלבנו כי התנהגותו של המערער הייתה במטרה להלן אימים על נציגי הציבור כדי להשיג את מבוקשו. התנהגות שכזו דורשת התייחסות עונשית מחמירה ומרתיעה... יש לדוחות מכל וכל ולשרש את הטענה כי השמעת איומים להפוך שולחן הינה "אמירה של כל ישראלי ממוצע". גם העובדה כי המערער לא פגע פיזית באיש מהמאיימים - אין בה כדי להקל עליו. די באלים המילולית ובאיומים המשמשים החוזרים מפי המערער ... בכדי להציבע על חומרת המעשים". בית המשפט אף מצין כי "הערכתו המסייעת של בימ"ש קמא בזר הדין, כי עונשו היה חמוץ בהרבה אילולא הנסיבות לקולא שניתן להם משקל כבד, הפן החובי באופיו והחרטה שהבייע - ראוי אף היא, מצביעה על שיקול דעת מאוזן ומקובל אף עליינו".

.4. **בע"פ (באר-שבע) 7040/05 - מדינת ישראל נ' ליברטי שמעון אליהו**, (פורסם באתרם משפטיים) הוחמיר עונשו של נאשם אשר איים על ראש עיר באופן שהוטל עליו בנוסף לעונשים להם נדון בבית משפט קמא, גם עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים תוך שבית המשפט המחויז מצין בהחלטתו כי

"בימים אלה כאשר האלים גואה יש להטיל עונשים חמורים על אנשים המאיימים בכלל ועל עובדי ציבור בפרט למען יראו הם וזולתם ויראו... " וכי רק בשל העובדה כי מדובר בערצת ערעור אין בית המשפט המחויז ממצה הדין עם הנואשת".

.5. **רע"פ 11/8253 לורנס נ' מדינת ישראל** (פורסם באתרם משפטיים), מיום 4.12.11, בית המשפט העליון אישר את פסיקת בית המשפט המחויז אשר החמיר בעונשו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, שבע עבירות של איומים כלפי עובדות סוציאליות בכלל, ארבע עבירות של העלבת עובד ציבור ובהתדרה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה,

העמיד את העונש על שנתיים מאסר בפועל (חלף 13 חודשים מאסר בפועל שגורר בבית המשפט השלום).

6. **עפ"ג (מח' מרכז) 08-01-1608 עלונה ב' מדינת ישראל**, (פורסם באתרם משפטיים), **מיום 30.4.08**, הורשע נאשם באיזומים כלפי עובדים סוציאליים בכלל, ונדון ל- 8 חודשים מצטבר לעונש שהוא ריצה באותה עת.

7. **בת"פ 19150-04-15 (שלום קריית שמונה) מ"י נ' מגרבוי, (פורסם במאגרים המשפטיים) (9/6/16)** נדון הנאשם לעונשי צו של"צ וחטימה על התחייבות ללא הרשות בגין איום על ראש מועצה. במקרה זה בא שירות המבחן שלא להרשי הנאשם בדיון ונקבע כי הנאשמה סטודנט והרשות עלולה לפגוע בו פגעה קשה.

8. **בת"פ 42312-06-15 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' דוד לוי, פורסם במאגרים המשפטיים (20/1/16)** הורשע הנאשם בגין איומים שהשמעו כנגד בני משפחה ונגזר דינו לעונשי מאסר מוגנה, צו מבחן וצו של"צ. במקרה זה היה הנאשם בן 18, שירות המבחן מצא מסוכנות בינו לבין להישנות עבירות אך המליץ שלא להרשי הנאשם נכון שילובו במכינה קדם צבאית אשר מאפשר טיפול ופיקוח.

עינתי בפסקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אף לא מצאתי כי יש בה כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ובנסיבות דומות.

בת"פ 15816-06-09 (מחוזי חיפה) הושת על הנאים עונש מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות בגין עבירה של פצעה בנסיבות חמירות. עם זאת במקרה זה לא הייתה מלאה העבירה בעבירות של תקיפתו של קטין או עבירות כנגד עובדי ציבור. כמו כן במקרה זה בא שירות המבחן בהחלטה עונשית להטלת צווי מבין בעניינים של הנאים ומערכת סולחה בין הצדדים תשלום פיצוי - נסיבות מהותיות אשר אין מתקיימות במקרה שבפני.

בת"פ 10818-08-09 (מחוזי חיפה) הוטל על הנאשם מאסר בן 6 חודשים שירות בעבודות שירות בגין עבירה חבלה חמורה בנסיבות חמירות אך במקרה זה היה הנאשם בן 23 בעת ביצוע העבירה ושירות המבחן בא בהחלטה טיפולית להטלת צו מבחן בעניינו עקב שילובו בהליך גמילה מסמים ונסיבות חיים קשות - נסיבות מהותיות אשר אין מתקיימות במקרה שבפני.

(לציין כי לא אותר תיק 11-02-18131 הינה ב"כ הנאשם בטיעונו).

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על

בית המשפט לבחן את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם העונשה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש קנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

ה הנאשם לא הציג כל אסמכתא בגין מצבוכלכלי אך יצא אני מנוקודת הנחה כי מעצרו והתקופה בה שהה בפיוקו אלקטרוני ומעצר בית הרעו את מצבו הכלכלי.

ה. יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השיטה שלו על מעשהו, וכן הקרבה לסיג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה' לחוק העונשין:

ב"כ הנאשם טען כי הגם שלא הוצאה ראייה לכך, אין בהגion הבריא בלבד כדי להסביר התנהוגות הנאשם שעה שהתנהוגות זו אינה אופיינית לדרכו. עם זאת לא מצאתי מקום לקבל טיעון זה שעה שגם הפסיכיאטר המחויז וגם שירות המבחן התרשםו כי הנאשם נוקט במניפולטיביות בהתנהלותו ובעונתו כי אינו זוכר דבר מהירוע, התנהוגות מאופיינת באימפרילטיביות לרבות בעת תקופת ההסתכלות הפסיכיאטרית והאבחן בשירות המבחן והזואה ולן ראשית ראייה אשר תתרמן בגרסת הנאשם כי אינו זוכר דבר מהירוע וכי לא שלט במשיו האלימים.

בעניינו של הتسkieר נטען על ידי ב"כ הנאשם כי במעמד הודהה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן והפנייתו לتسkieר סוכם בין הצדדים כי אי קבלת אחריות על המעשים בפני שירות המבחן לא תהווה מכשול, כי הנאשם אינו זוכר האירוע אף מודה כי ראה בסרטון שעשה זאת. עם זאת לא מצאתי זכר להסכמה זו בפרוטוקול הדיון מיום 8.3.20 ובב"כ המשימה לא אישרה הסכמה שכזו. לאחר עיון בתסקיר שירות המבחן וחווות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במנוחה מהتسkieר לא מצאתי ממש בעונת ב"כ הנאשם כי שירות המבחן ייחס משקל רב יתר על המידה לטענתה הנתבע כי אינו זוכר האירוע לאור כל האמור לעיל.

ו. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם נع ממאסר בן 7 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות וכלה ב- 18 חודשים מאסר בפועל וכן עונשים נלוויים של מאסר מוותנה והתחייבות כספית, קנס ופיצוי למטלוננים.

שיקולים לשטייה ל��לא ולחומרא ממתחמי העונש ההולם בשני האירועים:

סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח העונשה הראו בית המשפט רשאי לחרוג מתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם שעה שלל מכל וכל נזקקות טיפולית, נהג

באופן מניפולטיבי בפנותו לשירות המבחן בבקשתה להיליך זה וזאת עקב רצונו בלבד להקלה בעונשו, לפיכך לא מצאתי כל נסיבות אישיות חריגות או אופק שיקומי של ממש כאמור בתסקירות שירות המבחן או בטיעוני ב"כ הנאשם אשר צדיקו סטייה ל科尔א ממתחם העונש ההורם.

ኖכח העובדה כי מתחם העונש ההורם רחਬ דיו והיעדר עבר פלילי קודם בביצוע עבירות אימומות פיסית לא מצאתי כי יש מקום לצאת לחורג לחומרה ממתחם העונש ההורם.

קביעת העונש הראי:

בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין מצאתי במקרה זה מקום לקביעת עונש ראי אחד בעניינים של שני האירועים לאור סמיכות הזמן בין האירועים והקשר שנמצא ביניהם.

נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בזרת העונש המתאים לנאים, בגין מתחם העונש ההורם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה. לצורך גירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. פגיעה העונש בנאים - הנאשם לפני בנאים ומכאן כי יש בעונש מאסר מאחרוי סוג ובריח מסוים חשש לדדרורו לעולם הפשע או לפגוע בו פגעה קשה. עם זאת לא נטען בפני כי תקופת במעצר בת חודשיים בה שהה הנאשם הייתה טרואומטית עבור הנאשם והותירה בו צלקות.

כמו כן נתתי דעתן בבחינת פגיעה ההליך הפלילי בנאים ומשפחותו בחודשיים בו שהה הנאשם במעצר, מעצר בפיקוח אלקטרוני בן מספר חודשים ומעצר בית בן מספר חודשים.

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשייו כאמור בעבודות כתוב האישום המתוקן ולא נשמעו ראיות בתיק וכן הביע חרטה בפני בית המשפט.. (תוכן תסקירות שירות המבחן לא הותר פרסום)...

ג. לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2013 בביצוע עבירת החזקת סיכון שלא למטרה כשרה והגמ שאין מדובר בעבירה אלימה פיסית או מילולית נגד גופו הרי שהעבירה של החזקת סיכון שלא למטרה כשרה יש בה ס��נים של אלימות.

ד. ב"כ הנאשם טען בקצרה לנסיבות חיים קשות בעניינו של הנאשם אף מבלי להמעיט בעובדה כי הנאשם מכור מזה שנים רבות לטיפה המרה, אין עולה מتسקירות שירות המבחן כי נסיבותו האישיות קשות או חריגות באופן שצדיקו הימנעות מהטלת מאסר בפועל בעניינו.

לאור התנגדותו של הרכסן של הנאשם במהלך העבירות, לרבות התמכרוותו של הנאשם לאלכוהול מזה שנים רבות ללא כל אינדיקציה להליך גמילה שעבר (ולא הונחה בפני ראייה כלשהי כי אכן נגמר באופן עצמאי וכי יש לכך תוחלת ואפקטיביות לאורך זמן), התרשומות שירות המבחן... (תוכן מסקיר שירות המבחן וחווות הדעת הפסיכיאטרית לא הותרו לפרסום)... אף טענת הנאשם כי פעל ללא כל התראה מוקדמת באלים זו, מצאת כי על העונש להרטיע הנאשם מלשוב על מעשו.

. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סlidתו של בית המשפט מנקייה אלימות פיסית כנגד ציבור עובדי ציבור, בוודאי עובדי ציבור שתפקידם לשמר על בריאות הציבור וניצול העדר שוויון כוחות מובנה בין גברים לבין תוך פגיעה בקטינים חסרי ישע.

זאת ועוד, כל חטאו של הקטין בן ה - 16 היה ניסינו להניא הנאשם מהמשך האלים בה נקט כנגד הסובבים אותו לרבות אשת סגל רפואי. בחבירה המבקשת לעוזד מעורבות חברותית וגילוי עזרה הדידית והגנה הדידית על שלום הזולת באשר הוא , יש מקום להרטיע את אלו הנוקטים באלים דואקן כנגד המגנים על הזולת שאחרת, כל אדם לעצמו והערבות החברתית בהגנה על הזולת תתפוגג. אין ספק כי הרתעת הציבור הרחב מلسיע לזוالت באמצעות כה אלימים יש בה כדי לאפשר אלימות ברוטלית וחסרת מעקרים כלפי הזולת.

כמו כן מצאת כי על העונש להרטיע עבריין פוטנציאליים המקבלים טיפול רפואי במוסדות רפואיים ועלולים לנוהג באופן אלים כנגד צוותים רפואיים כפי שארע גם במקרה זה כנגד הסגל הרפואי סיגלית ומאנטח'י בית החולים וניכר כי עונש קונקרטי ומוחשי במקרה זה עשוי להרטיע ולמנוע תופעת האלים הולכת וגוברת במהלך השנים הקרובות וההופכת מוסדות רפואיים שתכליתם שמירה והגנה על בריאות הציבור לזרות אלימות , לעיתים חרסת רсан ואף חמורה.

ב"כ הנאשם הפנה להמלצות ועדת דורנו. המלצה הוועדה הציבורית לבחינות מדיניות העונשה והטיפול בעברינים אשר פרסמה המלצה באוגוסט 2015 עמדה על הנזק החברתי והכלכלי המוכח שבכלאיות עברינים , למעט המקרים בהם נדרש הרחקת עברינים לצורך הגנה על החברה מפני ביצוע עבירות נוספות . עם זאת ולאור כל האמור לעיל מצאת כי הנאשם נמנה על אלו אשר יש צורך בהגנה מפניהם מפני ביצוע עבירות אלימות נוספת,

עתירת המאשימה להטלת פיצוי למתלווננים :

בקביעת רכיב הophysical נתתי דעתך לנזק ממשי שנגרם למתלווננים כפי שמקבל בכתב האישום המתוקן לרבות הנזק הרפואי הקשה שנגרם לקטין בן ה - 16 והנזק המתוון יותר שנגרם לאשת הסגל הרפואי סיגלית לרבות האימה שאחזה בהם לנוכח מעשי האלים של הנאשם לפניهم.

נפק לעניין הטלת פיצויים וגובהם כי אין גובה הפיזי נגזר או מושפע מ מצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761-**וחידי מגידלאוי נ' מדינת ישראל ואח'**, פורסם במאגרים המשפטיים
:(24/07/2006)

"(2) לגוף הדברים, אין הסכם קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החיב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החיב, ובHALIC אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לעונות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלוחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים והנאשם, שקלתי הנسبות הקשורות בביצוע העבירה ולאן קשורות ביצוע העבירה מצאתי כי יש מקום לעונש הראו' בעניינו של הנאשם במדד הבינוני של מתחם העונש הולם. מחדGIS אמצא כי יש ליתן משקל של ממש לשיקול הגמול נוכח חומרתן של העבירות והנסיבות המחברות בהן בוצעו עבירות האלים, הנזקים בפועל ובכוח שנגרמו למיטלונים, הפגיעה החמורה בערכיהם המוגנים ושיקול הרתעת היחיד והרבבים. כל אלו מובילים למסקנה כי יש מקום לגזר על הנאשם עונש מאסר אחורי סורג ובריח וכי אין זה המקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד או בענישה על דרך של מאסר בעבודות שירות. עם זאת מצאתי מקום לכך המאסר בפועל בחלוקת הנמור עד הבינוני של מתחם העונש הולם נוכח עבר לא מכבד לחובות הנאשם והואടתו בהזדמנות ראשונה.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנואשם את העונשים הבאים:

א. מסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

מתוקף המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 12.10.19 עד 13.11.19

הנאשם יתייצב למסרו בבית מעצר צלמון ביום 17.1.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם בהתאם להנisa למסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

לצורך הבטחת התיציבותו למאסר אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר עומד בתוקפו עד התיציבותו הנאשם או ריצו מאסרו. כמו כן אני מורה כי הנאשם ישאה בתנאים בהם שוחרר במסגרת תיק המ"ת עד התיציבותו למאסר וכי הערבויות שניתנו בתיק המ"ת יושמו להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבותו הנאשם במועד לריצו מאסרו.

שירות בתי הסוהר יודיע לבית המשפט עם התביעות של הנאשם לרציו העונש, אז יבוטלו התנאים המגבילים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה אלימות מסווג עונן לרבות איזומים ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה אלימות מסווג פשוט ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ד. אני מורה על מתן התcheinות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח; אם לא ייתן הנאשם ההתחייבות היום, יאסר למשך 30 ימים וזאת במצבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

ה. הנאשם ישלם פיצויו לקטין נ.ד , עד תביעה מס' 1 ע"ס 5,000 לך וזאת עד יום 1.9.21.

כמו כן אני מורה כי הנאשם ישלם פיצויו למחלונת סיגלית לאומי ת.ז. 00000000 ע"ס 2,000 לך וזאת עד יום 1.9.21.

הפיצוי יופק בזמן בקיום בקיום בית המשפט במועד לעיל שם לא כן ישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

הממשימה תעביר פרט依 עת 1 הקטין נ.ד ופרטיו חשבון בנק לצורך תשלום הפיצוי למזכירות בית המשפט וזאת עד יום 7.12.20.

אני אוסר על פרסום כל פרטי בגזר הדין המתיחס לתוכן חוות הדעת הפסיכיאטרית ותסקרי שירות המבחן למעט המלצות המובאות במסגרתם.

בבית המשפט ממליץ כי הנאשם ישולב במסגרת הליך טיפול בעת מאstro בשב"ס ככל הנימן ולאור אינדיקטיה להתמכרות לאלכוהול.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחויז בנצרת.

ניתן והודע היום י"ד כסלו תשפ"א, 30/11/2020 במעמד הנוכחים.

נייר מישורי לב טוב, שופט - ס. הנשיא

החלטה

הנואשם נתן התחייבות בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019)

פרק הענישה בגין הדין הוקרא לנואשם ואף תורגם לנואשם באמצעות עוזד פאהום לשפה הערבית.

ניתנה והודעה היום י"ד כסלו תשפ"א, 30/11/2020 במעמד הנוכחים.

נייר מישורי לב טוב, שופט - ס. הנשיא

הוקלד על ידי דירית מלול